

Hon var med när det kristna pensionatet i Tofta startade

Gården skulle bli ett redskap i Guds händer

Av BIRGITTA ANDERSSON

I blå klänning med vita prickar och en liten pälsstola kring halsen sitter Tora Westerström i trädgården vid Smågårde i Tofta. På måndag åker hon hem till Stockholm. Tora Westerström är 85 år nu. Men minns när hon tillsammans med Toftaflickan Lovisa Svensson kom till Tofta. Båda flickorna var då evangelister för pingstvännerna och hade byggt kapell i Rute. Året var 1926 och till invigningen i Rute kom Olivia Persson, eller »mor Liva», från Tofta. Hon hade hört talas om de två evangelisterna varav en ju var från Tofta.

— Efter invigningen av kapellet ville »mor Liva» prata med oss, berättar Tora Westerström. Hon ville att vi skulle komma till Smågårde i Tofta och ta hand om hennes gård och mark. För hon ville så gärna att gården skulle bli ett redskap i Guds händer.

Det Smågårde pensionat, som finns idag, började så småningom byggas av pionjärerna Tora Westerström och Lovisa Svensson. Gården låg obrukad och strax innanför stentunen låg »mor Livas» hus.

NYTT HUS

Så blev det att Smågårde började förvaltas för

missionens ändamål. Till en början var de båda evangelisterna tvungna att sälja skog och åkrar för att få ihop medel till nytt hus. En predikant från USA kom på besök och satte spaden i jorden till den nya mangårdsbyggnaden. Och sedan 1930 står byggnaden där.

Sten till stenfoten på nya huset togs från gamla stugan.

Under tiden den nya stugan byggdes bodde »mor Liva» i den iordningställda selkamaren. Nya huset med predikolokal och gästrum in-

vigdes 1930 och sedan flyttade »mor Liva» in i första gästrummet på bygget.

— Det var så hon ville ha det, säger Tora Westerström.

Folk skulle kunna få bo på Smågårde, man skulle kunna ha kristna möten. Och så skulle mor Liva själv ha en bostad där.

I slutet av 1930-talet skulle Tora Westerström och Lovisa Svensson börja sin verksamhet i Stockholm. Smågårde skulle skänkas till någon kristen organisation.

Att det blev Örebro-missionen som fick ta hand om Betaniahemmet, som det då hette, var helt och hållet »mor Livas» önskan.

DÖPT SOM UNG

— I ungdomen hade hon blivit döpt av en pastor nere på stranden vid Gnisvärd, berättar Tora Westerström. Och den pastorn hade enligt »mor Liva» hört till Örebro-missionen.

När de unga driftiga evangelisterna flyttade till Stockholm byggdes en villa till dem när de kom på besök. Villan står ännu kvar, den gula med

gaveln åt vägen.

Betaniahemmet hade verksamhet, om än i liten skala, fram till 1964. Då moderniserades huset och en hotellflygel med 14 rum byggdes.

Tio år senare, alltså för två år sedan, kom nästa utbyggnad.

Då beslutade Örebro-missionens styrelse att satsa vidare. Betaniahemmet döptes till dess gårdsnamn, nämligen Smågårde. Ytterligare en hotellflygel med 14 rum byggdes.

Även servicebyggnaden tillkom. Den innehåller bad, bastu, reception, liten cafeteria, sällskapsrum och annan service. Hälften av hotellrummen har egen toalett. I dag finns på Smågårde sammanlagt 65 bäddar.

Föreståndare för Smågårde sedan tio somrar tillbaka är Örebro-missionens predikant på Gotland Arne Borg. Han och hans familj bor sedan en tid strax intill pensionatet och kan på så sätt arbeta mera effektivt med pensionatrörelsen.

Föreståndare för pensionat Smågårde är Arne Borg. Förutom att han ser till att pensionatgästerna trivs har han också sina behornade gotländska får att titta till.

Gotlands Tidningar
1976-08-25

Birgitta Andersson